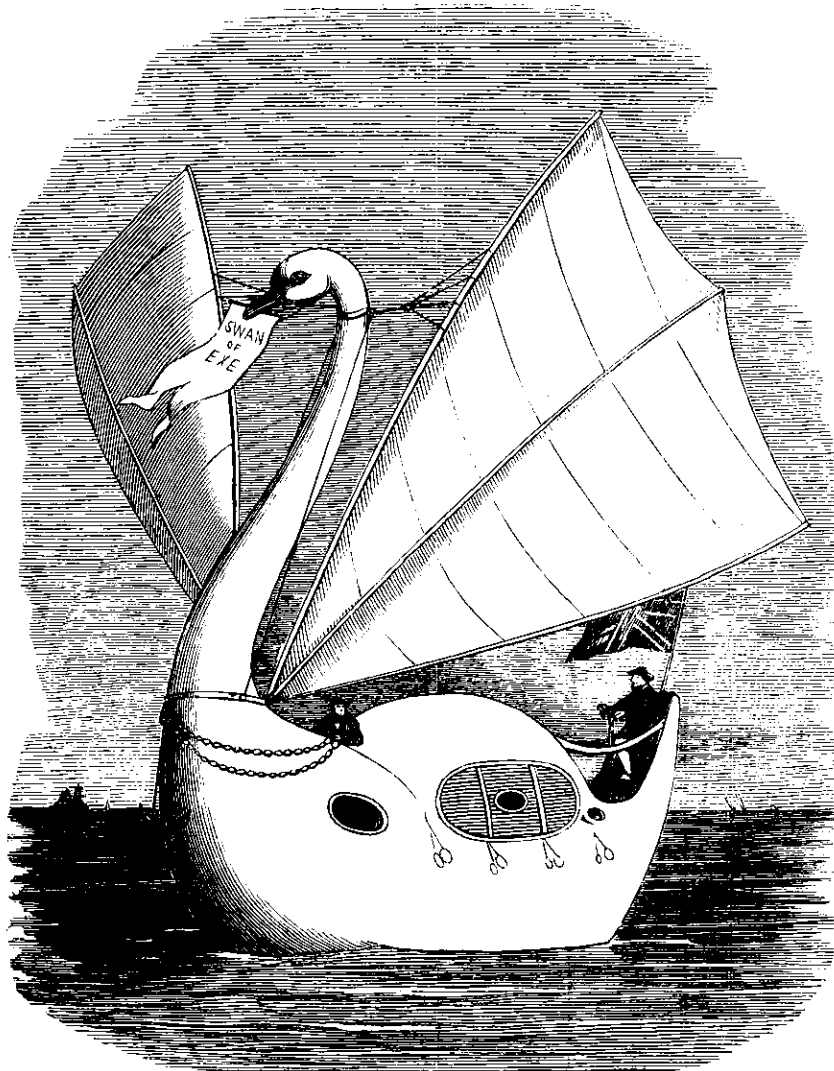

Et nyt Slags Fartoi.

Et ganske mærkeligt Fartoi løb i Slutningen af September Maaned af Stabelen i GYMOUTH, South Devon, i England. Dets Eier, Capitain George Peacock, som boer paa Starcross ved Exeter, har ladet det bygge i Skikkelse af en Svane; Fuglens Vingefremstilles ved tvende Seil, som heises og stryges ved Liner, der gaae gennem forgyldte Blokke, anbragte ved en ligeledes forgyldt Ring oppe paa dens Hals under Hovedet. Den har dobbelt Kjal og midtskibs under Stroget et huult aflangt Rum, i hvilket Vandet stiger op; ved disse Midler har man villet bevirke, at Svanen beholder sin opreiste Stilling, hvis den skulde løbe paa Grund, samt undgaae Brugen af Ballast og modvirke Kæntring. Foruden Vingernes fremdrivende Kraft har Svanen en anden, nemlig tvende stærke, med Svømmehinde forsynede, elastiske Staaflødder, som sidde paa de naturlige Steder og sættes i Bevægelse ved en Løstestang med Haandtag, paa samme Maade som en almindelig Brandsprøite; desuden kan Farten paastyrkes ved to Par Aarer, samt ved at vrille med Roret, der er dannet som en Fiskehale. Ved alle disse Midler i Forening, menes Svansens Fart at kunne bringes til en Hastighed af noget over een Miil i Timen i smult Vand paa Floder eller Indsøer, hvortil den fortrinnsvis er bygget. Udenbødig er den hvidmalet, det oplysede Arbejde er forgyldt og dens Seil og Louge pragtfulde. I sin Mund bærer den en Metalstang, ved hvilken et blaat Silkeflag er befæstet med Indskriften: "Swan of Exe". Ere er nemlig den Flod, ved hvis Munding den nu flyder paa Vandet. Svanen er næsten otte Alen lang, omtrent halvjerde Alen i Brede og Høide; den løfter sit Hoved otte Alen over Vandfladen.

Dens Indre er udstyret med megen Pragt; Sophærne ere betrukne med grønt Saffian og stoppede med smuldreret Korf og Kofostrevler; en Luftbeholder af tre Tommers Høide ligger over hele Loftet for at ubeluffe Heben, og paa Siderne ere Ruder af Speilglas med Jalouster, der kunne trækkes op og ruller ned efter Behag. Midt i Kabinen staaer et Bord, ved hvilket ti Personer finde Plads i al Magelighed, om Ratten bruges det som Seng ved dertil indrettede Madratser, som tillige ere Redningsredskaber; i Bordet ere Klapper, som lufte for Labninger til Vandet underneben, naar man aabner disse Klapper kan man sidde ved Bordet og fiske. Køgen fra det ombordværende Kogeapparat ledes ved et Rør gennem Fuglens Hals og ud af dens Næseboer. Forude i Brystet er en Damekahyt, udstyret som et Boudoir. Blandt andre Ud-

"Svanen" af Exe.

rustningsgenstande er der ogsaa et Pomperedskab og en Beholder til fersk Vand; en Mængde Leviker tjene til Opbevaringssted for alle Fornødenheder. Hele Rummet er deels betrukket med grønt Saffian, deels smukt laferet.

Styrmanden har sin Plads oppe paa Fuglens Hale, hvor han, med Skjødterne i Haanden, leder dens Fart ligesaa let og sikkert, som en Rudsk sine Heste. Bag Halsen er en Labning, saa stor, at en Mand kan komme op gennem den, naar Seilene skulle rebes eller der skal kastes Anker.

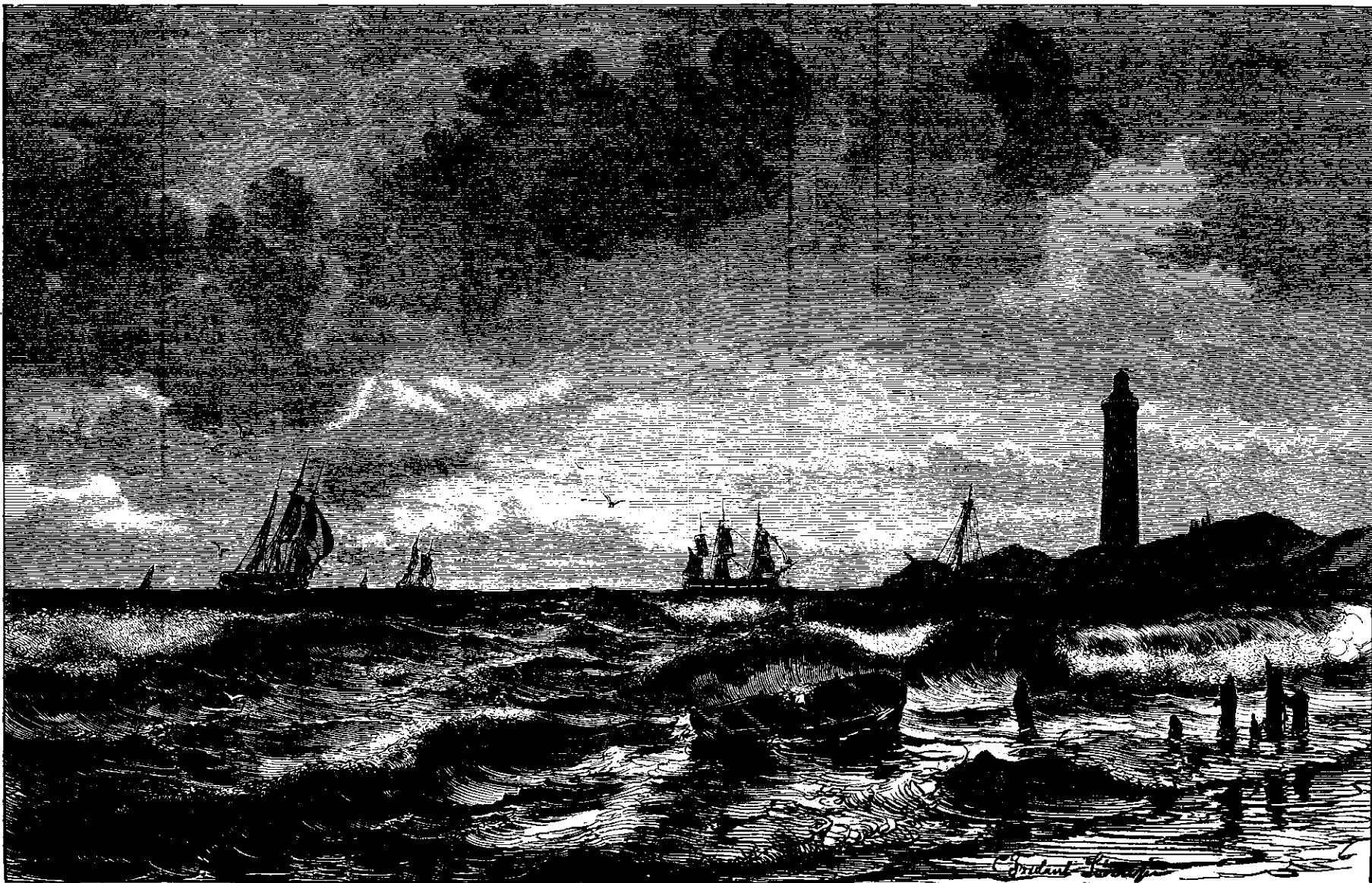
Svanens Drægtighed er omtrent to Commercelæster, dens Rumfang er femhundrede Cubikfod og dens hele Vægt syttenhundrede Pund. Fuldt udrustet og med femten Mennesker ombord, sikker den kun sytten Tommer dybt.

rødmusfede Børn; de fylde Luften med deres muntre Latter, naar en eller anden Kjøledæge faaer Lov til at bære en Fisk, der er saa stor, at den skjuler hele den lille Person, indtil denne forsvinder bag Klitterne; kort sagt, Du har for Dine Dine et ægte hollandsk Maleri af den bedste Skole. Oppe i Vnen ere Koner og Piger bestæftige med at hænge Flyndere og frugtligt forbreiede Koffer op paa Krakkerne, der staae udenfor hvert Huus; idet Du mæjsommeligt vader gennem Sandet i "Gaberne", seer Du baade tilhøre og tilvenstre smaa nette Haver, der ere indhegnede med Sandvolde, og hvori der vozer Kjøkkenurter; hist og her støder Du paa en Sandmark med deilig grønt Korn; eet Sted, omkring Byfogdens Bolig, er der endog en Lund, der er plantet efter Frederik VI's Foranstaltning og trives ret godt.

Skagen.

Landtungen Skagen er en Fortsættelse af de Sandklitter, som bedække den største Deel af Jyllands Vestkyst og paa samme Tid tjene til Vold mod Havet samt ødelægge Landet indenfor; de to yderste Mile af Landtungen ere derfor en af to Have begrændset Sandørten, der af Respect for den voldsomme Nordveststorm beier sin yderste Spids tilbage som et Rør for Vinden. Men Vnen Skagen, der ligger paa Sydsiden af den mod Ost gaaende Landtunge, er en Dase i denne Løken, og dens raske og driftige Fiskere have ikke alene forstaaet at fremkalde Liv og Virksomhed paa den golde Kyst, men ogsaa at forvandle Sandet i nærmeste Omegn til grønne og frodige Kornmarker.

Naar Du derfor, kjære Læser, en Sommerdag ihjfra nærmer Dig Skagen, maa Du være forberedt paa de mest stærke Contrast, de pludseligste Overgange fra Løkenens Livløshed til Menneskehedens Træthed. Paa de to sidste Miles Vej, som Du kjører eller gaar langs Strandbredden, seer Du intet Andet end Hav og Sand, ialtsald kun af og til en Strandsnepe eller en Flok store Maager, der flaaes om en paa Stranden opbreven død Fisk. Men kommer Du først ind i Vnen, vil Du paa den begyngelige Maade blive overrasket ved den Fylde af Liv, som bevæger sig der: paa Havet krydse Vaadene omkring i alle Retninger, langsmed Kysten ere Mændene især med at skyde Vaadene ud for at gaar tilfæses eller trække dem op paa Land, hvor den rige Fangst af Kobblian, Koffer, Skader, Gaier, Havlatte og hvad de alle hedde, ligger sammenbygget i store Hobe; Konerne ere komne ned for at see, hvad Mændene bringe fra Haver og, naar Byttet er deelt, bringer Enhver efterhaanden sin Part hjem. Omkring de Gamle sværmer en velbesigtet Mængde livlige og

Ved Skagen, af E. Fredr. Sørensen.